

Pierwsze spotkanie Społecznej Rady, jakie odbyło się w Krakowie 28 i 29 listopada 1981 roku. Na spotkanie zaproszono czterdzieści dwie osoby czyli cały skład Rady. Zaproszenie, w intencji zapraszających i w przekonaniu zapraszanych dotyczyło nie tylko udziału w spotkaniu lecz także, a może nawet przede wszystkim w przyszłych pracach Rady. Jak ambitne były ówczesne zamierzenia i jak wielki obszar zagadnień wymagał regulacji najlepiej obrazuje wykaz tematów, które zostały poruszone podczas spotkania. I tak: profesor Wł. Wolter referował zagadnienia prawa karnego, doktor Z. Wasilkowska przedstawiła zagadnienia ustroju sądów i prokuratury, profesor St. Włodyka zagadnienia prawa gospodarczego, profesor W. Dawidowicz zagadnienia prawa administracyjnego, dr W. Panko prawo rolne, prof. A. Kopff zagadnienia prawne związane z funkcjonowaniem środków masowego przekazu, dr Cz. Żuławska zagadnienia ochrony konsumenta oraz dr B. Gawlik zagadnienia prawne ochrony środowiska naturalnego.

Listopad to, jak twierdził mistrz Wyspiański, niebezpieczna dla Polaków pora. Jednak listopadowe spotkanie w roku 1981 przebiegło bardzo sprawnie. W tamtym roku niebezpieczny okazał się grudzień.

Stan wojenny przerwał funkcjonowanie Rady, jako oficjalnie istniejącego ciała społecznego. Nie przerwał jednak pracy poszczególnych jej członków, którzy mimo niesprzyjających warunków politycznych nie stracili nadziei na możliwość uzdrowienia polskiego systemu prawnego.

Społeczna Rada Legislacyjna ujawniła się wraz z „Solidarnością” gdy tylko nastąpiły warunki umożliwiające legalną lub choćby półlegalną działalność. Już w marcu 1989 roku odbyło się spotkanie Rady, na którym powołano zespoły tematyczne. W pracę rady zaangażowało się około stu prawników Celc i zadania Rady w nowej sytuacji najlepiej charakteryzuje fragment pisma, jakie 14 lipca 1989 roku skierował do Marszałka Senatu Sekretarz Społecznej Rady Legislacyjnej sędzia Kazimierz Barczyk „*wyrażamy gotowość dalszego opracowywania społecznych projektów nowelizacji ustaw dla przebudowy Państwa - naprawy Rzeczypospolitej...w naszej pracy kierujemy się jedynie kryterium najlepszej woli i wiedzy.*”

Ładunek dobrej woli i rzetelnej wiedzy był tak wielki, iż wystarczył na przygotowanie kilkudziesięciu projektów ustaw. Wszystkie one zostały przygotowane społecznie. Wiele z nich powstało jeszcze w stanie wojennym. Są więc nie tylko wielkim dorobkiem polskiego środowiska prawniczego lecz także świadectwem jego wielkiej wiary w ostateczny tryumf prawa i sprawiedliwości. Powstałe w latach 1980 -1992 projekty ustaw są także bezcennym źródłem historycznym. Każdy, kto chce poznać i zrozumieć dzieje Polski w czasach wielkiego przełomu powinien bezwzględnie zapoznać się z dorobkiem Społecznej Rady Legislacyjnej „Solidarności”.